

Česká školní inspekce
Pražský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

**Základní škola s rozšířenou výukou jazyků,
Praha 4, K Milíčovu 674**

K Milíčovu 674, 149 00 Praha 4 – Jižní Město

Identifikátor školy: 600 037 231

Termín konání inspekce: 7. – 10. února 2005

Čj.:	01 1150/05-5106
Signatura:	oa4cy130

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Škola je příspěvkovou organizací, sdružuje základní školu (ZŠ), školní jídelnu a školní družinu. V letošním školním roce má ZŠ 30 tříd s 745 žáky. Vzdělávací program *Základní škola* se realizuje ve všech třídách 1. a 2. ročníku a od 3. do 9. ročníku vždy v jedné třídě (celkem 13 tříd tohoto programu, 307 žáků). V 17 třídách (438 žáků) se realizuje výuka modifikovaného programu *Základní škola s třídami s rozšířeným vyučováním jazyků*.

Zřizovatelem školy je Městská část Praha 11 (Ocelíkova 672, 149 00 Praha 4). Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Učňovská 1/100, 190 00 Praha 9).

PŘEDMĚT INSPEKCE

- Personální podmínky vzdělávání ve vybraných třídách 1. stupně a ve vybraných předmětech z jazykové, přírodovědné a výchovné složky vzdělávání na 2. stupni školy ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- Materiálně-technické podmínky vzdělávání na 1. a 2. stupni školy vzhledem k výše uvedeným předmětům ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- Průběh a výsledky vzdělávání ve třídách 1. stupně (1. – 3. ročník) a ve vybraných předmětech (anglický jazyk a konverzace v anglickém jazyce, německý jazyk a konverzace v německém jazyce, přírodopis, zeměpis a hudební výchova) ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- Tematicky zaměřená inspekce *Vzdělávání cizinců v základních a středních školách v České republice*

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Inspekce hospitovala u 26 učitelů, 6 z nich je bez odborné kvalifikace. Tento fakt snižoval kvalitu výuky pouze okrajově. Při vytváření úvazků dbá vedení školy na maximální využití aprobovanosti jednotlivých vyučujících a přihlíží i k jejich osobnostním vlastnostem a zkušenostem. Značná pozornost je věnována v souladu se zaměřením školy výuce cizích jazyků. Příslušní učitelé jsou jazykově velmi dobře vybaveni a doplňují si znalosti dalším vzděláváním.

Delegování pravomocí je standardní, na nastalé neobvyklé situace reaguje ředitelka pružně a kreativně. Výsledkem pravidelných týdenních porad vedení školy je plán, se kterým se seznamují učitelé ve sborovně a další zaměstnanci na svých pracovištích. Svou informovanost stvrzují podpisem. Dalším zdrojem informací jsou průběžně aktualizované kvalitní webové stránky, ty slouží zaměstnancům i veřejnosti.

Hospitační činnost vedení byla v minulém školním roce nepravidelná a sporadická, vedení se soustředilo na stavební činnost v budově. Letos je již přiměřená, nejsou však vždy přijímána opatření a ani závěry zpravidla nejsou s učiteli prokazatelně projednávány.

Pedagogická rada i metodické orgány se pravidelně scházejí. Projednávají spíše organizační a formální záležitosti. Deklarace v oficiálním dokumentu *Plán výchovně-vzdělávací práce školy* o „modernizaci vzdělávacího procesu, netradičních moderních metodách a diferenciovaném přístupu k žákům“ není reflektována ani v metodických sdruženích, ani v samotné výuce .

Úroveň personálních podmínek umožňuje velmi dobře realizovat zvolené vzdělávací programy.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Propojené pavilony základní školy se nacházejí v husté sídlištní zástavbě Jižního Města, procházejí za provozu postupnou modernizací a přestavbou. V části objektu již proběhla kompletní rekonstrukce. Po dokončení úprav bude splňovat náročné požadavky na výchovně – vzdělávací prostředí. Za příznivého počasí je využíván venkovní tělovýchovný areál.

K podnětnosti a estetičnosti interiérů přispívají práce žáků, pomůcky vztahující se k jednotlivým předmětům a květiny. Vzdělávání na obou stupních školy probíhá až na výjimky v účelně zařízených, vybavených a někdy i zmodernizovaných kmenových třídách nebo odborných pracovnách.

Kabinety jsou zřízeny pro všechny sledované předměty. Je v nich umístěna podstatná část inventáře pomůcek. Některé se nacházejí také ve třídách. Pro výuku na 1. stupni je vybavení odbornou literaturou a moderními názornými pomůckami průměrné. Sbíрка hudební výchovy obsahuje např. několik kytar, pianin, minivarhany, orffovský instrumentář, CD, různé přehrávače včetně přenosných, učebnice a odbornou literaturu. Oběma cizím jazykům slouží videokazety, CD, odborná literatura, nástěnné přehledy gramatických jevů, mapy a další reálie. Přírodopisné sbírky obsahují pomůcky a přírodniny ke všem oborům předmětu, vyučující je doplňují aktuálním biologickým materiálem. Ve standardní vybavenosti pro zeměpis chybí vhodný obrazový materiál, částečně ho nahrazují publikace zapůjčené žáky nebo vyučujícími, ojediněle i videozáznam. Pro integrované žáky jsou k dispozici speciální pomůcky (kostky pro nácvik slabik, tabulky ke čtení, žakovský nábytek přizpůsobený individuálním potřebám); učitelská knihovna (v kabinetech) obsahuje poměrně rozsáhlou kolekci odborné literatury pro práci s dětmi vyžadujícími specifický přístup učitele. Rozmanitostí a početností pomůcky odpovídají potřebám žáků i učitelů. V souhrnu je jejich úroveň dobrá.

Škola disponuje počítačovým vybavením umístěným zejména do odborných počítačových pracoven a sborovny. Je připojena na Internet a využívá četných výukových programů firmy Terasoft k podpoře vzdělávacích cílů (v nabídce jsou programy pro cizí jazyky, český jazyk, matematiku, zeměpis, přírodopis atd.). Vybavení audiovizuální technikou (dataprojektor, televizory, videa, webkamera) a další technikou (tiskárny, kopírky) je postupně doplňované a modernizované.

Vedení školy věnuje oblasti soustavnou a systematickou pozornost, o čemž svědčí i plány na dokončení obnovy počítačového vybavení, sociálního zařízení, zázemí pro výuku tělesné výchovy, vybudování multimediální pracovny atd.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání jsou dobré.

Vzdělávací programy

Sledovaná výuka probíhala podle vzdělávacích programů *Základní škola* a *Základní škola s třídami s rozšířeným vyučováním jazyků*. Reálné vyučování je v souladu s učebními plány a osnovami. Na ně vhodně navazují volitelné a nepovinné předměty a bohatá zájmová činnost. Úpravy učebního plánu vycházejí ze zkušeností a praxe školy, jsou také vhodně přizpůsobené současné personální situaci. Škola vykazuje pět integrovaných žáků s nárokem na vyšší dotaci, pro ně jsou zpracovány individuální učební plány. Jazykově nadaní žáci jsou zapojováni do školních i obvodních oborových soutěží.

Povinná dokumentace na obou stupních školy je řádně vedená a průkazně zachycuje průběh vzdělávání. Klasifikace v evidenčních záznamech žáků II. stupně je vedena pečlivě, nejsou však zaznamenávána zjištění a doporučení pedagogicko-psychologických poraden a dalších zdravotnických subjektů, jejichž zprávy jsou vedeny jako přílohy. V zaznamenaných výchovných opatřeních jsou pouze napomenutí a důtky.

Kontrolní činnost vedení a metodických orgánů, na které je částečně delegována, neovlivňuje podstatně naplňování učebních dokumentů. V realizaci opatření vedoucích ke změnám jsou ještě rezervy.

Kvalitně vypracovaný rozvrh hodin respektuje zásady psychohygieny. Znění dosud platného školního řádu neodpovídá aktuálním legislativním požadavkům, škola připravuje jeho novelizaci.

Klima ve škole je klidné a přátelské. Ve třech třídách II. stupně bylo provedeno anonymní standardizované dotazníkové šetření *Jaké je to být žákem této školy?* Z odpovědí vyplývá, že žáci chodí do školy rádi, mají mezi sebou přátelské vztahy a vysoce se se školou ztotožňují. K vyučujícím mají nadprůměrnou důvěru. Šikana nebyla respondenty zmíněna.

Výchovné poradenství ve škole zajišťuje zkušená učitelka. V době inspekce se její činnost zaměřovala zejména na profesní orientaci a výběr středních škol pro žáky 9. ročníků.

Spolupráce s rodičovskou veřejností je průběžná a na dobré úrovni. K informování veřejnosti vedle *Výroční zprávy* také slouží i vlastní publicistika webových stránek a tištěných sborníků.

První stupeň – 1. až 3. ročník

Časové dotace sledovaných předmětů jsou v souladu s učebními plány. Obsah učiva odpovídá osnovám vzdělávacího programu, výukové cíle aktuálnímu stavu třídy a učebním osnovám.

Sledovaná výuka byla pečlivě připravena a promyšlena, navazovala na předcházející učivo, ale většinou v mantinelech používaných učebnic. Při logickém a dlouhodobém plánování učiva by se nemohlo stát, že tematický celek *Kvetoucí rostliny* v prvouce ve 3. ročníku se probíral v první polovině února.

Výuka probíhá ve světlých, čistých třídách, většinou tradičně uspořádaných, vybavených vhodným nábytkem. Nižší materiální zabezpečení výuky se projevilo i ve výzdobě tříd, kde chyběly především názorniny a odborná literatura.

Zvolené formy a metody práce byly frontálního charakteru, nesoucí s sebou menší efektivitu vyučovacího procesu. Převažovalo stereotypní střídání výkladu, řízeného rozhovoru, samostatné a přímé práce s učebnicí a pracovním sešitem. I přes určitou monotónnost zvolených prostředků se z některých náznaků dalo vytušit, že jsou žáci zvyklí pracovat i odlišným, tvořivějším způsobem (snaha o práci ve dvojicích, hra na postřeh, komunikační kruh, praktické využití dětských vědomostí a zkušeností, propojování mezipředmětových souvislostí, ojedinělé využití instrumentálních dovedností dvou učitelek apod.). Vnitřní

diferenciace podle individuálních schopností žáků nebyla ve výuce pozorována. Zařazování relaxačních a aktivizujících chvil bylo sporadické a nevyplývalo z aktuálních potřeb dětí. Vyučující sledovaly a ověřovaly pochopení látky, ta byla prezentována věcně a odborně správně. Na vysoké úrovni byla hodina hudební výchovy. Vyvážené propojení hudební teorie se zpěvem a muzicírováním a osobní příklad učitelky byly pro žáky velikým přínosem.

Motivace vycházela z výše popsaných vyučovacích postupů a jen ojediněle se objevily zajímavé impulsy, které výuku oživily (problémový úkol). Pokud učitelky hodnotily žáky, tak vždy pozitivně, což mělo povzbuzující dopad. Ve většině závěrečných částí hodin byli žáci pochváleni, ale neměli možnost zúčastnit se vzájemného hodnocení či sebereflexe.

Ve výuce se neuplatnila skupinová práce či činnosti spojené s rozvojem komunikativních dovedností žáků. Převažovala aktivita učitelek nad aktivním přístupem žáků. Komunikace probíhala pouze po linii učitelka - žák, ale ne mezi žáky navzájem. Žákům nebyl vytvářen prostor pro jejich spolupráci, což omezovalo možnost rozvoje jejich komunikativních dovedností. Atmosféra ve třídách byla i přes určitou nervozitu učitelek pozitivní.

Klasifikace v žákovských knížkách není vždy vyvážená. Učitelky převážně hodnotí naukové předměty na úkor výchovných. V mateřském jazyce převažují známky z mluvnice nad známkami z literární výchovy a slohu.

Výsledky vzdělávání v 1. až 3. ročníku 1. stupně jsou dobré.

Anglický jazyk a konverzace v anglickém jazyce ve 3. – 9. ročníku

Výuka byla v souladu s obecnými zásadami vzdělávání a respektovala specifické cíle jazykového vyučování. Učitelé vhodně přizpůsobili své záměry k aktuálním možnostem i potřebám žáků. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Jazykové pracovníky i kmenové třídy, v nichž vyučující a žáci spolupracovali, jsou k činnostem vhodně zařízené, vybavené a většinou i podnětné. Zařazené pomůcky – učebnice, slovníky, časopisy, materiály k procvičování učiva byly až na malé výjimky účinně využity.

Vyučující s přihlédnutím ke stanoveným cílům velmi dobře promysleli strukturu hodin a zdařile organizovali a řídili různorodé aktivity. Děti na 1. stupni získávaly velmi dobré základy cizího jazyka. Učily se spolupráci s učiteli, mezi sebou i individuálnímu vypořádání se s úkolem. Výsledky práce prezentovaly. Učitelé opravovali jejich chyby, děti se snažily o nápravu. Tempo výuky bylo přizpůsobeno jejich individuálním možnostem. Nechyběla relaxace. V hodinách na 2. stupni bylo patrné, že žáci dokážou vhodně reagovat zejména v řízeném rozhovoru zaměřeném na procvičování mluvnického učiva. Zdařile také písemně procvičovali učivo s využitím tabule, učebnice a sešitu. Horších výsledků dosahovali při sluchové analýze záznamu řeči rodilých mluvčích nebo v tematicky zaměřených dialogích mezi sebou, kdy jim někdy evidentně chyběla dostatečná slovní zásoba i jiné znalosti mluvnice. Vyučující ani v nejvyšších ročnících většinou nezařazovali úkoly orientované na vystižení podstatných myšlenek textu, diskuzi, vyprávění. Neusilovali o zvyšování úrovně ovládnutí fonetiky cizího jazyka. Výjimkou byla konverzace v anglickém jazyku, kterou vedl po formální, metodické i odborné stránce vynikajícím způsobem americký lektor.

Při sledování výuky nebyly zaznamenány výrazné rozdíly v úrovni znalostí a dovedností dětí v jazykových a nejazykových třídách. Někdy byly výsledky učení dokonce lepší ve skupině žáků jazykově nezaměřené.

Děti většinou projevovaly aktivitu. Vyučující je dokázali motivovat pochvalou, názorností, nabídkou zajímavých činností. Ojediněle se uplatnily i mezipředmětové vztahy.

Klima ve všech třídách bylo pro vzdělávání příznivé. Učitelé svědomitě a trpělivě s dětmi spolupracovali. Ověřovali porozumění učiva. Snažili se minimalizovat využití překladu. Žáci se navzájem respektovali a často podle pokynů kooperovali.

Klasifikace výsledků učení je četná a poměrně pestrá, i když je někdy patrný příklon k preferenci písemného prověřování znalostí (testy).

Průběh a výsledky vzdělávání v anglickém jazyce a konverzaci v anglickém jazyce jsou velmi dobré.

Německý jazyk a konverzace v německém jazyce ve 3. – 9. ročníku

Výuka připravovala žáky k praktickému užívání jazyka, vedla k chápání a správné interpretaci slyšených i čtených textů, dotýkala se zkušeností každodenního života. Vyučující většinou respektovali individualitu jednotlivých žáků a přizpůsobovali výuku aktuálnímu stavu třídy při probírání vhodně připraveného učiva.

Hodiny probíhaly v učebnách určených výhradně výuce němčiny. Jejich uspořádání umožňuje přeskupování žáků pro účely skupinové i individuální práce, jsou zde k dispozici slovníky, reálie, gramatické tabule, doplňující německé texty, někde i práce dětí. Všechny tyto pomůcky a možnosti byly vhodně využívány spolu s instalovanou didaktickou technikou.

Činnosti v hodinách byly účelně střídány se snahou vyváženě zapojovat konverzaci, čtený i slyšený projev a jeho reprodukování. Vyučující zpravidla organizovali hodiny nenásilně, s citlivostí pro aktuální tempo a věk žáků. Účelnost aplikovaných metod zvyšovalo využívání drobných improvizovaných pomůcek (kartičky gramatických jevů, rozdané doplňující texty apod.).

Většina žáků projevovala spontánní zájem o předmět. Aktivita v hodinách byla však většinou na straně vyučujících a jejich projev někdy zbytečně omezoval prostor pro vyjádření dětí. Drobné chyby byly obvykle po vysvětlení učitelkami využívány k upevnění správných jazykových návyků a gramatických aplikací. K dlouhodobé motivaci slouží plánované výjezdy do zahraničí, kde mají žáci možnost praktické komunikace v rodinách a německém prostředí. Akcí se mohou účastnit i žáci ze tříd bez rozšířené jazykové výuky.

Převažující část komunikace probíhala téměř ve všech hodinách německy. Návyk většiny žáků používat tento jazyk přiměřeně osvojeným znalostem a bez ostychu byl zřejmý. Při výskytu chyb byli žáci pozorní, snažili se chybujiícího opravit v pozitivní atmosféře. Nejstarším žákům, ač jazykově výborně vybaveným, chyběla při formulaci myšlenek faktická obsahová znalost skutečností, která by měla být samozřejmou výbavou žáka ZŠ.

Hodnocení vyučujícími postihovalo všechny složky jazyka a časté záznamy klasifikace v žákovských knížkách byly spolehlivým zdrojem informací o stavu jazykových znalostí žáka.

Průběh a výsledky ve výuce německého jazyka a konverzace v německém jazyce jsou velmi dobré.

Přírodopis a zeměpis

Výuka byla v souladu se vzdělávacími programy, specifické cíle pro předměty jsou v souhrnu dlouhodobě plněny, i když jejich formativní možnosti nevyužívali všichni vyučující se stejnou profesionalitou. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata, vodítkem bylo zpravidla uspořádání látky v učebnici.

Učebnice byly také spolu s využitím tabule a sešitů nejfrekventovanějšími pomůckami. Výuka probíhala ve standardně upravených kmenových třídách nebo pracovnách, podpořena někdy dalšími pomůckami. Didaktická technika byla využita méně, než vybavenost školy umožňuje. Některé učitelky doplňovaly výuku předměty z vlastních sbírek.

Hodiny byly členěny zpravidla na opakování, výkladovou část a shrnutí, které někdy obsahovalo souhrnné hodnocení. Vyučující prokládali většinou frontální výuku zadáním skupinové nebo výjimečně samostatné práce. Účelnost aplikovaných metod více než na tomto faktu závisela na míře vlastního zaujetí učitele a jeho empatii. Převážná část výuky probíhala v tempu přiměřeném aktuálnímu stavu třídy, které vyhovovalo žákům a umožňovalo jim efektivní účast. Při statickém setrvání u jednotvárné činnosti byla naopak efektivita nízká. Presentovaná fakta byla věcně a odborně správná, i když některé konstatace žáků vyžadovaly korigování vyučujících. Zde soustředění pozornosti na přesnost popisu objektů a jevů vedlo často k opomíjení poučení o vazbách a souvislostech, zanikal rozdíl mezi podstatným a okrajovým.

Aktivita a zájem žáků byly v hodinách průměrné. Pro motivování žáků vhodně působila nečetná možnost využít a sdělit své vlastní zkušenosti a poznatky. Kladně přijímali také vhodnou aktualizaci a uvedení zajímavostí. V části výuky byli žáci motivováni pouze k pasivnímu příjmu informací bez jejich dalšího využití.

Výuka probíhala v klidné, nekonfliktní atmosféře vzájemného respektování. Stanovená pravidla chování byla akceptována. Rozvoj komunikativních dovedností cíleným vedením k diskusi a vlastní argumentaci nebyl výraznou součástí sledované výuky, většinou šlo o memorování faktografie.

Přiměřeně četné klasifikované hodnocení zaznamenané v žákovských knížkách se týká často písemných desetiminutovek, méně ústního zkoušení a dalších aktivit. V hodinách někdy hodnotily učitelky souhrnnými výroky bez náležitého motivačního vyznění. Sebehodnocení a vzájemné hodnocení mezi žáky nebylo součástí výuky.

Výuka sledovaných přírodovědných předmětů je dobrá.

Hudební výchova v 5. – 9. ročníku

Stanovené cíle byly v souladu s obecnými zásadami vzdělávání a odpovídaly aktuálním možnostem žáků. Z některých zápisů probraného učiva v třídních knihách nevyplývá tematická návaznost; eventuálně není vhodně určena časová dotace tematických celků (např. hudební nástroje).

Výuka probíhá v kmenových učebnách s podněty vztahujícími se většinou k jiným předmětům. V odborné pracovně hudební výchovy částečně chybí zařízení (nábytek) a není v současnosti důstojným místem ke vzdělávání. Využité pomůcky někdy podpořily plnění dílčích cílů výuky, jindy nikoliv.

Děti zpívaly i hrály kultivovaně. Prezentovaly cit pro intonaci, výraz, změny v tempu i zvládnutí potřebných teoretických znalostí. Pracovaly s vhodně zvoleným repertoárem lidových i umělých písní. Naopak v jiné části výuky byl patrný větší počet nedostatků. Zpěvu dětí obvykle nepředcházela hlasová příprava. Někdy se neuplatnila pomoc učitele ke správnému nasazení počátečního tónu písně (žáci intonovali poměrně nepřesně). Bez povšimnutí některých pedagogů zůstávaly i dynamické nebo tempové změny ve skladbách. Nebyl účinně využíván orffovský instrumentář. Rovněž připomenutí významných kulturních výročí nemělo výraznější motivační dosah na žáka.

I přes výše uvedené nedostatky většina dětí projevovala o předmět zájem a snažila se aktivně zapojit do výuky. Vyučující však celkově motivaci podceňovali. Spoléhalo se na případnou atraktivitu učiva a pochvalu, okrajově na názornost.

V interakci učitel – žák nebyla zaznamenána negativa. Stanovená pravidla komunikace byla respektována. Děti měly možnost vyjadřovat své názory, ale jen ojediněle toho využívaly.

Kontrolou zápisů klasifikace v žákovských knížkách bylo zjištěno, že jsou málo četné. Někdy se vztahují jen k hodnocení výsledku kontrolní práce.

Průběh a výsledky vzdělávání v hudební výchově v 5. – 9. ročníku jsou dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Celkový systém vnitřní evaluace škola nemá. Realizuje však dílčí aktivity, které jsou jejím zdrojem. Funkční jsou např. srovnávací prověrky z matematiky a českého jazyka, které se používají při přechodu žáků z 1. na 2. stupeň. V podkladech pro jednání pedagogické rady jsou přehledy neprospívajících žáků, srovnávání prospěchu je standardní částí programu jednání tohoto orgánu. Součástí sebehodnocení školy je rovněž účast ve vědomostních a sportovních soutěžích. Výrazné úspěchy v rámci obvodu Prahy 4 zaznamenávají žáci zejména v konverzační soutěži v německém jazyce. Zpětnou vazbou jsou také výsledky přijímacího řízení na střední školy. Škola sleduje názory a reakce publika na pravidelnou prezentaci programů pro veřejnost. Z dokumentace není ale zřejmé, zda se konstatované výsledky dále analyzují a využívají v pedagogické práci.

Celkové hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledované výuce jsou souhrnně dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Součástí inspekční činnosti byla tematicky zaměřená inspekce *Vzdělávání cizinců v základních a středních školách v České republice*. Zjištění z této tematicky zaměřené inspekce budou souhrnně zveřejněna ve *Výroční zprávě ČŠI o školním roce 2004/05*.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 615/99/ZŠ ze dne 15. března 1999
2. Potvrzení ředitelky školy ve funkci ze dne 11. května 2004, čj. 223/2004/Šo
3. Učební plán a osnovy vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2 s úpravami a doplňky čj. 25 018/98-22 a Učební plán základní školy s třídami s rozšířeným vyučováním jazyků čj. 16 333/96-22-21
4. Třídní knihy vedené ve školním roce 2004/2005
5. Záznamy z jednání pedagogické rady vedené ve školních letech 2003/2004 a 2004/2005
6. Evidence údajů o žácích (třídní výkazy, katalogové listy) vedené ve školním roce 2004/2005
7. Rozvrh hodin ve školním roce 2004/2005

8. Školní řád *Režim školy*
9. Vnitřní dokumentace vedení školy, výchovné poradkyně a metodických orgánů
10. Výběr žákovských písemností a žákovských knížek
11. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/2004
12. Výkaz o základní škole *Škol (MŠMT) V3-01* podle stavu k 30. 9. 2004
13. Personální dokumentace učitelů prvního a druhého stupně školy dle předmětu inspekce k jejímu datu (doklady o vzdělání)
14. Podkladová inspekční dokumentace, hospitační záznamy ČŠI
15. *Plán výchovně-vzdělávací práce školy*
16. Záznamy z jednání výchovné komise, individuální učební plány integrovaných dětí za školním roce 2004/05
17. Záznamový list tematické inspekce *Žáci – cizinci* (školní rok 2004/05)
18. Dotazníkové šetření *Jaké je to být žákem této školy?*
19. Inspekční zpráva, signatura oa4ct106

ZÁVĚR

Ve stabilizovaném pedagogickém sboru je výrazné zastoupení zkušených učitelů, kteří vyučují předmětům podle své odborné kvalifikace. V souladu se zaměřením školy na jazykovou výuku je žákům zprostředkováno velmi kvalitní vyučování cizojazyčné konverzace rodilými mluvčími. Vyučující přistupují k žákům zpravidla se značnou empatií a vytvářejí jim příznivé psychosociální prostředí. Žáci mají ke škole pozitivní vztah. Vedení školy zná předpoklady, schopnosti i možnosti pedagogických pracovníků a snaží se je optimálně využívat. Dílčí rezervy jsou v efektivitě přímé kontrolní činnosti a v systému metodických orgánů. Ten je ve své kontrolní oblasti formální a nepřispívá výrazněji k autoevaluaci. Organizace školy je funkční a zvolené vzdělávací programy se daří realizovat.

Škola má velmi dobré prostorové podmínky a její příjemné prostředí je stále zlepšováno dlouhodobě probíhajícími stavebními úpravami. Vybavenost kabinetních sbírek je pro některé předměty velmi dobrá, pro jiné průměrná. Stejná je i efektivita jejich využívání. Zlepšující se stav didaktické techniky je některými vyučujícími vhodně uplatňován ve výuce, jiní setrvávají na tradičních způsobech presentace bez využití techniky. Reserva je rovněž v plánovitém vedení žáků k chápání souvislostí, argumentaci a diskusi. Výuka je zaměřena převážně na faktografii, definování a encyklopedičnost znalostí. Výrazné úspěchy zaznamenává vyučování cizích jazyků. Zde škola vhodně rozvíjí vnitřní motivovanost žáků a má pozoruhodné výsledky, zvláště v německém jazyce. Kladné jsou i výsledky jazykové výuky ve třídách bez rozšířeného vyučování.

Hodnotící stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobry (průměrný)	vyhovující	nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Inspekční tým	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Josef Černý	J. Černý v.r
Člen týmu	Mgr. Bedřich Hájek	B. Hájek v. r.
Členka týmu	Mgr. Marie Poesová	M. Poesová v. r.
Člen týmu	Mgr. Boris Tvarůžek	B. Tvarůžek v. r.

V Praze dne 21. února 2005

Razítko

Dle § 174 odst. 13 zákona č. 561/2004, o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školského zákona), může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Pražský inspektorát ČŠI, Arabská 683, 160 66 Praha 6. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem ČŠI k jejich obsahu zasílá ČŠI zřizovateli, inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná.

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 22. února 2005

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Mgr. Věra Jarolímová

V. Jarolímová v. r.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Městská část Praha 11, Ocelíkova 672 149 00 Praha 4	2005-04-04	01 1150/05-5106

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.